

Op zoek naar dino's

Fossielen

In diepe aardlagen kom je versteende overblijfselen tegen van dieren en planten die lang geleden op aarde leefden. Dit noem je fossielen.

Een voorwerp wordt een fossiel als het helemaal wordt afgesloten van de lucht. Dat kan door samenpersing tussen aardlagen, door grote hitte, of door snelle bevriezing.

Door de zondvloed zijn er heel in korte tijd enorm veel fossielen ontstaan. Dat komt door de enorme druk van het water, wat zo snel over de aarde kwam en alle levende wezens en planten buiten de ark in elkaar perste.

Van sommige fossiele overblijfselen genieten we allemaal. Denk eens aan steenkool en aardolie, wat ontstaan is uit resten van allemaal kleine plantjes en diertjes.

Er zijn door de tijd heen allerlei kleine en grote fossielen gevonden, soms van complete dieren of zelfs mensen.

Vreemde dieren op het spoor

Er zijn in de aarde ook botten en overblijfselen gevonden van dieren die nu niet meer bestaan. Omdat sommige skeletten zo enorm groot zijn, moeten er vroeger wel heel grote dieren hebben bestaan; lopende, zwemmende en vliegende planten- en vleeseters.

De meeste mensen geloven dat deze vreemde en soms enorm grote dieren heel lang geleden – miljoenen jaren – hebben geleefd op aarde. Zij geloven in de evolutie-theorie, die zegt dat al het leven op aarde al miljarden jaren oud is en dat sommige soorten al weer uitgestorven zijn.

Wetenschappers proberen al heel lang om te laten zien hoe dino's er echt hebben uitgezien (reconstructie). Er zijn ook al films gemaakt waarin dino's voorkomen (Jurassic park).

Hoe de dino's er precies uitzagen is echter onbekend, want als je botten vindt, weet je nog niet precies hoe de huid, de kleur, de houding of de beharing er uit zien.

Juist de Bijbel helpt ons om een aantal dingen over dino's te weten te komen.

De Bijbel en dinosauriërs

Het woord 'dinosauriërs' komen we in de Bijbel niet tegen. Wel komen we in de Bijbel heel grote dieren op het spoor.

Tannin

Genesis 1:21 NBG1951

'Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.'

Op de vijfde scheppingsdag schiep God onder andere de grote zeedieren. In de Hebreeuwse bijbel wordt het woord 'tannin' gebruikt.

Het woord 'tannin' kun je vertalen met 'vissen' (je kunt dan denken aan walvissen, dolfinen, haaien), maar ook met 'reptielen' (je kunt dan denken aan slangen, krokodillen, grote monsterachtige dieren). Het woord 'tannin' komen we ook tegen in Exodus 7:9. Daar betekent het slang of draak. Ook de vis die Jona doorslikt is een 'tannin'. Omdat het zo'n groot beest is geweest, kon hij ook Jona doorslikken, zonder dat Jona daardoor beschadigd werd. Deze 'tannin' moet dus een geweldig groot keelgat gehad hebben.

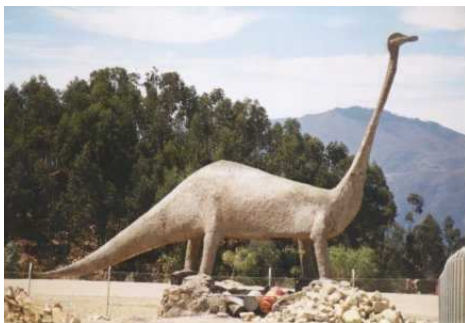
Er kunnen dus volgens de Bijbel heel goed grote dieren – vissen of draakachtige dieren – op aarde bestaan hebben. Meer informatie over dergelijke dieren vinden we in het boek Job, hoofdstuk 40 en 41. In Job 40 wordt geschreven over de behemot en in Job 41 (waarschijnlijk) over de Leviatan.

De behemot

Job 40:10-18 NBG1951

'Zie toch de behemot, dat Ik heb gemaakt, evenals u. Het eet gras zoals het rund. Zie toch de kracht in zijn lendenen, de sterkte in zijn buikspieren! Hij spant zijn staart als een ceder, de spieren zijner dijen zijn samengestremgeld. Zijn beenderen zijn buizen van koper, zijn knoken gelijk staven van ijzer. Hij is de eerste van Gods werken, het schepsel, waaraan Hij zijn zwaard gaf; ja, de bergen leveren hem hun opbrengst, waar alle dieren des velds spelen. Onder de lotus legt hij zich neder, in de schuilplaats van riet en moeras. Lotusplanten beschutten hem met haar schaduw, de wilgen der beek omgeven hem. Zie, al is de stroom nog zo sterk, hij deinst niet terug; hij voelt zich gerust, al bruist een Jordaan tegen zijn muil. Durft men hem van voren vastgrijpen, een strik door zijn neus halen?'

De behemot is een geweldig grote graseter. Zijn staart is enorm; hij zwiert hem heen en weer als een cederboom (ongeveer 30 meter hoog). Waarschijnlijk wordt met het 'zwaard' ook deze zwaaiende staart bedoeld. Hij heeft grote sterke botten. Het is een vredelievend beest, waar alle dieren van het veld gewoon omheen spelen. Hij schuilt in het moeras en ligt in de schaduw van wilgen.

Het zou hier kunnen gaan om een beest wat we kennen als sauropode. Sauropoden konden 35 meter lang worden. Dit dier zou dan dus lang geleden – na de schepping – geleefd hebben in het Jordaanland.

De leviathan

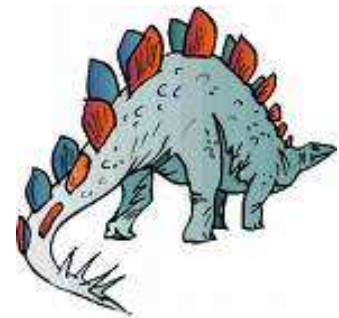
Job 40:20-41:25 NBG1951

'Kunt gij de leviatan met een vishaak optrekken, met een touw zijn tong neerdrücken? Kunt gij een bieze door zijn neus halen, met een haak zijn kaak doorboren? Zal hij veel smeekbeden tot u richten, vriendelijke woorden tot u spreken? Zal hij een overeenkomst met u sluiten, zult gij hem voor altoos tot knecht nemen? Kunt gij met hem als met een vogeltje spelen en hem vastbinden voor uw meisjes? Zullen de gezellen hem als koopwaar verhandelen, hem verdelen onder kooplieden? Kunt gij zijn huid met spiesen vol steken, zijn kop met een visharpoen? Leg eens uw hand op hem, denk aan de strijd – gij moet het maar niet weer doen. Zie, de hoop hem te vermeesteren komt bedrogen uit; reeds bij zijn aanblik wordt men neergeveld. Niemand is zo vermetel, dat hij hem zou durven tergen; wie is het dan, die voor Mij kan standhouden? Wie zou Mij tegemoet treden, die Ik ongedeerd zou laten? Wat onder de ganse hemel is, dat behoort Mij toe. Ik wil niet zwijgen over zijn leden, noch over zijn geweldige kracht en kunstige lichaamsbouw. Wie heeft de zoom van zijn kleed opgelicht? Wie dringt door zijn dubbel pantser heen? Wie heeft de deuren van zijn muil geopend? Rondom zijn tanden is verschrikking. Zijn rug bestaat uit beschermende schilden, aaneengesloten als een nauwpassend zegel. Zo dicht raakt het ene het andere, dat de wind er niet tussen kan komen; het ene kleeft aan het andere, zij grijpen onafscheidelijk ineen. Zijn niezen doet licht schitteren, zijn ogen zijn als de wimpers van de dageraad. Uit zijn muil komen fakkels, vuurvonken schieten eruit. Uit zijn neusgaten komt een damp als uit een kokende en dampende pot. Zijn adem zet kolen in brand, en een vlam stijgt op uit zijn muil. In zijn nek zetelt kracht, ontsteltenis springt voor hem uit. Zijn vleeskwabben sluiten vast aaneen, onbeweeglijk aan hem vastgegoten. Zijn binnenste is hard als steen, hard als een onderste molensteen. Verheft hij zich, dan worden machtigen bevreesd, zij geraken buiten zichzelf van ontzetting. Treft iemand hem met een zwaard, dan houdt het geen stand, evenmin als lans, werphout of pijl. IJzer acht hij als stro, koper als vermolmd hout. Geen pijl jaagt hem op de vlucht, slingerstenen worden voor hem veranderd in stoppelen. Als een stoppel acht hij een knots en hij lacht om het suizen van de lans. Aan zijn onderzijde zitten puntige scherven, hij breidt een dorsslede uit op het slijk. Hij doet de diepte koken als een pot, maakt de zee aan een zalfketel gelijk. Achter hem is een lichtend spoor, zodat men de waterdiepte voor zilverhaar zou houden. Zijns gelijke is er op aarde niet, een schepsel zonder vrees. Op al wat hoog is, ziet hij neer, hij is koning over alle trotse dieren.'

Wat voor dier is dit geweest?

Geen krokodil, want die kijkt niet op alles neer. Maar wel een afschrikwekkend groot dier met schubben.

Waarschijnlijk gaat het hier om de leviatan, waarover in Job 40:20, Psalm 104 en Jes.27:1 geschreven wordt.

Psalm 104:25-26 NBG1951

'Daar is de zee, groot en wijd uitgestrekt, waarin gewemel is, zonder tal, kleine zowel als grote dieren; daar gaan de schepen, de leviatan, die Gij geformeerd hebt om ermee te spelen.'

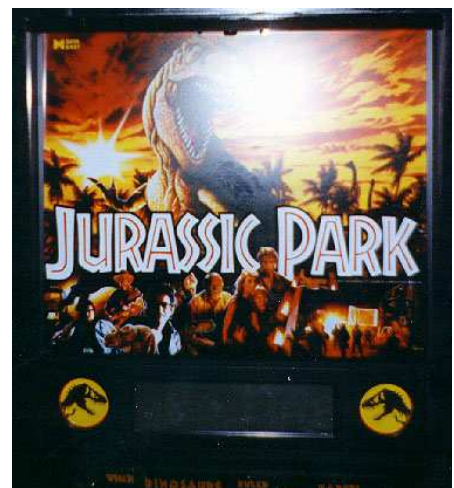
De leviatan zou een beest geweest kunnen zijn wat we kennen als de stegosaurus. Een stegosaurus had hij op zijn rug grote stekels en zijn kleine kop moet bekleed geweest zijn met vlees, met aanhangsels langs zijn bek, waardoor dit dier er verschrikkelijk uit zag. Andere geleerden denken aan een kronosaurus, een reptiel-achtige die zowel in de zee als op het land kon leven. Weer anderen denken aan de mosasaurus, een grote zeeslang.

Conclusie

Het blijft onduidelijk om welk dier het in Job 41 gaat. Het belangrijkste is dat de Bijbel ons laat zien dat er lang geleden dieren bestaan hebben die we tegenwoordig dinosauriërs noemen.

Veel mensen maken van dino's fantasiemonsters. De twee dieren waarover God schrijft in Job 40 en 41 waren geen fantasiemonsters, want in deze hoofdstukken bewijst God juist Zijn grootheid als Schepper.

'Hoe pasten zulke grote dino's dan in de ark van Noach?', zal iemand vragen. Waarschijnlijk zijn er in de ark jonge dieren meegenomen. Die zijn veel kleiner en kunnen zich ook nog veel langer voortplanten.

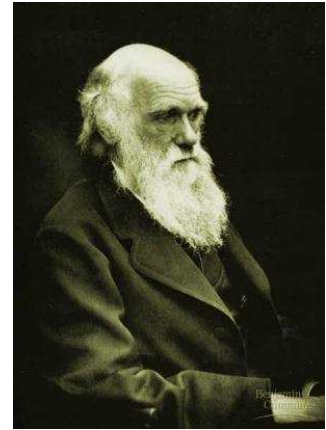

Wanneer leefden de dinosauriërs?

In Texas werd een voetspoor van een dinosaurus aangetroffen. Naast zijn pootafdruk stond de voetafdruk van een mens. Dat betekent dat de dino's niet miljoenen jaren geleden al uitgestorven zijn, maar dat ze tegelijk op aarde hebben geleefd met de mensen.

Volgens de Evolutietheorie is dit onmogelijk, want daar zegt men dat de dino's 65 miljoen jaar geleden zijn uitgestorven en dat de eerste mensachtige pas 2 miljoen jaar geleden leefde.

Als we het getuigenis van de Bijbel voor waar aannemen, is dat laatste, de leeftijd van de mensheid op aarde, niet 2 miljoen jaar, maar ongeveer 6000 jaar. Daarmee zeggen we dus ook dat de dino's 'nog niet zo lang geleden' rondliepen en -vlogen op aarde.

We kunnen niet met 100% zekerheid vaststellen dat er geen dino's of directe nakomelingen van hen meer bestaan op aarde.

Dino's hebben waarschijnlijk ook geleefd ná de zondvloed. De grote dino's zijn uitgestorven door verandering van de aarde na de zondvloed. Na de zondvloed is het aardoppervlak enorm veranderd en is ook het klimaat anders geworden. Veel leefgebieden veranderden. Bedenk dat zulke enorme beesten enorm veel voedsel nodig hebben. Ze zijn waarschijnlijk door voedselgebrek gestorven.

Op het land komen we in ieder geen grote dino's meer tegen. Of ze nog in het water leven, is onbekend. Nog steeds worden er in de diepten van de oceanen 'nieuwe' diersoorten ontdekt.

Sommige mensen denken dat het monster van Loch Ness ook een dino is.

Wetenschappers hebben bewezen dat er in het meer van Loch Ness in ieder geval altijd genoeg voedsel voor grote dieren is geweest om te overleven.

Om mee verder te gaan

1. Probeer aan de hand van Job 40 en 41 zelf eens een tekening te maken van de twee dieren waarover daar geschreven wordt.
2. Zet voor jezelf eens op papier waarom de Evolutietheorie volgens jou niet waar kan zijn.
3. Zoek in een (bijbelse) encyclopedie op wanneer de zondvloed heeft plaatsgevonden en probeer een tijdlijn van de geschiedenis te maken, waarin je de schepping en de zondvloed in ieder geval een plaatsje geeft.
4. Zoek met behulp van een Interlineair Bijbel (bijvoorbeeld de ISA) eens op met welke dierennamen het woord 'tannin' in de Bijbel vertaald wordt (Strongnummer 8577 – Hebreeuws).